

สรุปและวิจารณ์

(CONCLUSION AND DISCUSSION)

จากการสำรวจพรรณไม้ในเขตอนุรักษ์พันธุกรรมพืชโคกภูตากา โดยนักวิจัยร่วมกับประชาชนในพื้นที่ที่รู้จักภูมิประเทศ รู้จักต้นไม้ รู้จักการใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะทางด้านสมุนไพร พบว่า บริเวณเขตอนุรักษ์พันธุกรรมพืชทั้ง 700 กว่าไร่ สภาพเป็นป่าผลัดใบหรือป่าเต็งรัง ดินเป็นดินทราย มีหน้าดินตื้น บางบริเวณมีหิน โผล่ออกมาเป็นสันเขาเดี่ยวๆหรือหน้าผาเดี่ยวๆ มีพรรณไม้ปกคลุมมากมาย มีพรรณพืชที่ประชาชนในพื้นที่ยืนยันว่าได้มีการเอาไปใช้ประโยชน์ทางด้านสมุนไพร จำนวน 121 ชนิด

นอกจากนี้คณะผู้วิจัยได้ไปสอบถามบันทึกถึงคำรับยาแผนโบราณที่มีการบันทึกไว้ เพื่อปรุงเป็นยาสมุนไพร มาใช้ในพื้นที่ ที่มีมาใช้แต่โบราณ แม้ว่าปัจจุบันมีการใช้น้อยเพราะมียาแผนปัจจุบันมาใช้ทดแทน พบว่ามีคำรับยาถึง 57 คำรับ และยังมีบันทึกรายละเอียดต่างๆที่เกี่ยวข้อง อาทิ การใช้ประโยชน์จากพืชเป็นรายคัน การเปรียบเทียบชื่อในคำรายากับชื่อพื้นเมือง เป็นต้น

การศึกษาในครั้งนี้ นอกจากจะเป็นการศึกษาถึงประโยชน์จากพืชโดยตรง ยังเป็นการเก็บข้อมูลบันทึกภูมิปัญญาท้องถิ่น ไว้ เพื่อใช้ประโยชน์ในภายภาคหน้า

คณะผู้ศึกษาวิจัย ไม่มีความรู้ทางด้านเภสัชวิทยาโดยตรงเป็นเพียงเป็นผู้รวบรวม พืช บันทึกภูมิปัญญาพื้นบ้านไว้เท่านั้น สมควรที่ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ได้นำไปศึกษาอย่างจริงจังต่อไป